

Obecní noviny

V y d á v á n e p r a v i d e l n ě O b e c n í ú ř a d D o b ř í ň

Prosinec 1999

Obsah:

Doleva nebo doprava?
Setkání starostů
Cykloturistické stezky
Jak řešíme přestupky
Léto 1999 v Horově světničce
Jak se správně píší názvy ulic
O mých včelkách
Z historie včelářství na Podřipsku
Temný večer 15.11.1999
Pane starosto, bude plyn?
Z Dobříňe odnesli čerti Nováka
Několik rad černým stavitelům
Dobříň – obec na Litoměřicku
Pohádka o pokrývači
Pohádka o povozníkovi
Hospodaření obce Dobříň
Vzpomínka na Václava Rožce
Drobné zprávy
Pout'ová zábava
Kulturní akce
...“tak ahoj, my už musíme jít“
Sociální výpomoc
Statistika obce

Doleva nebo doprava ?

Před dávnými časy si lidé vyprávěli za dlouhých večerů příběhy, ze kterých čerpali poučení, sílu, snad i optimizmus překlenout to, co je právě trápilo.

Myslím, že nás také trápí spousta věcí a tak navzdory televizi, videu a různým virtuálním představám o budoucnu, poslyšte tento starý příběh.

V roce 1550 před naším letopočtem se právě dokončovaly největší pyramidy v Egyptě, na kterých pracovali otroci, zejména Hebrejové. Neměli žádnou svobodu, nesměli odcestovat a sami o sobě rozhodovat. Měli však co jíst a vždy jim faraón řekl, co mají dělat. Po práci vzpomínali na svoji zemi, „Zemi zaslíbenou“, kolem Eufratu a Tigridu, odkud pocházeli a kam se chtěli vrátit.

Jednoho dne přišel Mojžíš – také Hebrejec adoptivní syn egyptské princezny a říká : „Bůh mi řekl, abychom odešli z Egypta, z otroctví, do Země zaslíbené“. Po dramatickém střetu s faraónem, který je nechtěl propustit, nadešla konečně Velká Noc a tito otroci se dali na dlouhou cestu domů, přes Rudé moře a poušť na sinajském poloostrově. Úspěch jejich pouti záležel na tom zda budou dodržovat určitá pravidla, určitý morální kodex, kterému se měli po cestě naučit. Neměli krást, zabíjet, pomlouvat, křivě přísahat, měli si vážit rodičů, být věrní svým životním partnerům, neměli si závidět atd. Zpočátku byli plni zdaru a euforie, ale pak to přišlo. Na poušti došla voda – nadávali, začali si mezi sebou závidět. Došlo jim jídlo – zase nadávali; kradli a dokonce proto Mojžíšovi zosnovali vzpouru. Říkali : „Ó

bychom zůstali v Egyptě, tam jsme měli hojnost masa, zaved' nás zpět do Egypta“.

Mojžíšovi z toho bylo moc smutno, co to je za národ, svobodu vymění za požitky, podvody a násilí a na cíl cesty zapomínají.

Díky těmto trampotám se pouť do Zaslíbené země protáhla na rovných 40 let ! Mezi tím všichni ti zlí, nepoctiví na poušti umřeli a do Země zaslíbené došli jen děti a vnuci.

Napadlo mě, zda-li Český národ se někdy nechová podobně. Po 300 letech habsburské nesvobody jsme sice získali na pár let svobodu v roce 1918. Hned však v roce 1939 jsme ji ztratili. Přišel také jeden „faraón s knirkem“ a nadělal z nás otroky. Po válce v roce 1945 měli všichni radost z opět nabyté svobody a chtěli budovat novou republiku. Zvolili nám však cestu ke svobodě doleva. Více než 40 let jsme po ní klopýtali a celá jedna generace na ní zemřela. Až synové a vnuci zjistili, že tudy cesta nevede a rozhodli jít zase jinou cestou, tentokrát doprava. Už 10 let po ní jdeme. Po počáteční euforii však umíme chápat svobodu po svém, jako ti otroci na poušti. Množí se krádeže, zpronevěry, násilí, tunelování bank a cesta ke svobodě a prosperitě se zase ztrácí někde za horizontem pouště. Někteří volají po návratu do Egypta.

Neměli bychom se jako národ i jednotlivci trochu nad sebou zamyslet a změnit ve svém chování? Vnést do života trochu cti a slušnosti? Nebo má se snad vrátit zase nějaký „faraon“, aby nás oplotil a řekl co máme dělat, co smíme a co ne? Bude mluvit rusky nebo anglicky ? Já nevím. Ale jedno vím, nechci zpátky do Egypta, za železnou oponu, ale chci spolu s vámi, čestnými a poctivými lidmi budovat , stavět a žít zde, v naší malé zemi zaslíbené, kde jsme se narodili. Nyní jsme se dostali na velký kalendářní předěl, rok 2000, tak co, kam půjdeme ?

Miroslav Kvintus

Setkání starostů

Ve středu dne 17.11.1999 se na pozvání starosty obce Dobříň sešli v 17 hod. na OÚ Dobříň :

- starosta obce Bechlín p. Alexander Suchý
- starosta obce Račice p. Jindřich Šimral
- starosta obce Záluží - Kozlovice p. Jiří Mrázek
- starosta obce Dobříň p. ing. Filippi.

Na programu jejich jednání bylo vzájemné poznání, informace o provedených inženýrských stavbách, obnova a údržba kulturních památek, dále pak odpadové hospodářství a společný nekompromisní postup od začátku roku 2000 proti pachatelům přestupků v ochraně a tvorbě krajiny.

Jednání bylo smysluplné a jak se ukázalo i velmi potřebné. Začátkem příštího roku bude starostou obce Bechlín zajištěn svoz opotřebovaných pneumatik a později pak svoz a likvidace nebezpečných odpadů – starých televizorů, ledniček a mrazáků.

Předběžně jsme se shodli na tom, že bude podle zákona nutné pro tyto 4 obce zřídit obecní policii a to se sídlem v Bechlíně nebo v Dobříni. Každá ze 4 obcí by se podílela na financování této policejní složky podle počtu obyvatel. Starostové jsou přesvědčeni, že i přes zvýšené náklady (cca 150.000 Kč na 1 strážníka v roce) je tato myšlenka v dnešní době aktuální a opodstatněná.

Ing.E. Filippi

Cyklistické stezky a stezky pro turisty

Pokud rádi jezdíte na kole, určitě nevíte, že v Severočeském kraji vznikla nová cykloturistická magistrála, dlouhá 90 km, Most – Doksy. V obci Malé Žernoseky přetíná řeku Labe, kde obecní úřad obnovil přívaz přes Labe. V návaznosti na tuto stezku by se měly budovat i odbočky, které by mohly vést na náš katastr. V návrhu je tzv. Vinařská stezka na Mělník. Již několikrát náš úřad

inicioval výstavbu cyklistické stezky Roudnice – vodní nádrž Štěrkopiskovna Dobříň. Další stezkou by měla být tzv. Labská stezka, vedená podle Labe, dále přes Dobříň, mimo háj, do Kozlovic a Záluží, směrem na kanál Račice. Ve stadiu myšlenky je stezka pro pěši tzv. Malý a Velký Kalešovský okruh s obnovením studánky na Kalešově. Jakým přínosem by měly být tyto stezky? Tvůrci stezky Most – Doksy, firma CTM MODO, tvrdí, že přivádí do opomenutého kraje turisty a s tím je možné jim třeba nabídnout občerstvení, služby apod.

-mk-

Jak řešíme přestupky

V letošním roce došlo k pěti přestupkům, které se týkaly úmyslného poškození cizí věci nebo zcizení.

1. V prvním případě skupina tří dětí z Dobříňe házela kameny na střechu čekárny ČD a poškodila střešní krytinu. Náhodným svědkem byl upozorněn náš obecní úřad. Protože rozsah škody nebyl zanedbatelný, museli jsme volat Policii ČR za účelem došetření přestupku a sepsání protokolu. Celá záležitost byla vyřešena domluvou a rodiče škodu napravili.

2. Druhý případ se týkal úmyslného poškození dopravní značky. Opět náhodným svědkem byl upozorněn náš úřad a rodiče malého viníka škodu nahradili.

3. Třetí případ byl nejzávažnější a v historii obce za 10 let zpět nemá obdoby. Hned několik náhodných svědků nám přišlo oznámit, že v lesíku pod Jalovčinami (u Koňasovy zahrady) někdo vysypal obrovské množství domácího odpadu. Zbytky oděvů, matrace, staré televize, a školní sešity. Odhadem 3 valníky odpadu. K tomu nevím, co dodat. Lesů nám ubývá a do toho zbytku co zde máme, někdo zaveze takové množství odpadu. Příklad okamžitě převzala Policie ČR a během pár dnů byl viník usvědčen a musel odpad uklidit. Byl jím pan J. O. z Bechlina, který koňským povozem odvezl jedné paní z Dobříňe tyto odpady. Místo na

povolenou skládku toto svinstvo vysypal po cestě do lesa.

4. Čtvrtý případ zůstal doposud nevyřešen. Tím bylo zcizení pumpy na hřbitově, spolu s piskovcovou koulí na pomníku padlých z 2. světové války. V dotčenou dobu na místě činu bylo viděno červené osobní auto s dvěma neznámými mladými lidmi.

5. Pátý případ nám nahlásili naši občané koncem října. Jednalo se o skládku dvou fůr tašek (bobrovek) na obecní cestu vedoucí kolem plynové stanice ke štěrkopiskovně.

V podezření byl náš občan, který prostřednictvím najaté firmy, přibližně ve stejnou dobu vyvážel stejný odpad podobným autem. Došlo k ostřejší výměně názorů mezi obecním úřadem a podezřelou firmou. Nakonec majitel firmy, pan Jonák, nastavil skutečnému viníkovi pastičku tak, že padl našemu úřadu do hrsti. Smekám, nad touto pomocí. Viník – Pokrývačská firma z Brníkova, která na Bezděkově, které opravovalo dům na Sladkovského náměstí, dostalo ultimátum odstranit odpad do 24 hodin. Překvapený viník odstranil skládku tašek a jistě bude mít o čem přemýšlet.

Obecní úřad Dobříň stáhl oznámení k vyšetření této věci z Policie ČR. Neoprávněně nařčeným jsme se omluvili a našim pomocníkům, zejména panu Jonákovi jsme vyslovili veliké díky.

Děkujeme Vám všem za dokonalou pomoc. Vidíte, že proti zlu se dá bojovat, z pěti případů jsme čtyři vyřešili.

Václav Poštolka

Léto 1999 v Horově světničce

V příštím století a tím i tisíciletí chtějí Čechy, Morava a Slezsko vstoupit do sjednocené Evropy. Musíme tomu podřídit své politické, ekonomické a právní struktury, svůj průmysl a zemědělství. Přineseme do Evropy i svou kulturu, která by měla být nepostradatelnou součástí naší národní identity.

Jednu takovou malou kulturní památku představuje i Horova světnička v Dobříni.

Její návštěvnost v posledních letech klesala. Světničku však objevila dobříňská mládež. Mladší hoši a dívky tu pozorně vyslechnou historii rodu Josefa Hory i vyprávění o jeho osobním životě a díle. Básník navštěvoval stejné školy, do kterých chodí nyní mládež z Dobříně. A kolik básní věnoval Hora své rodné Dobříni a Podřipsku. Právě tyto básně jsou při každé návštěvě recitovány ve světničce, kde ožívá starý způsob života v Dobříni, nedaleký háj, ohbí řeky Labe dunění vlaků. Mládež recituje ráda i Hálkovy milostné verše. Pakliže se sejde dvanáct mladých návštěvníků, recitují „Měsíce“ Karla Tomana, který byl vzdáleným bratrancem Horovým.

Sestra Josefa Hory, Marie, mě naučila vykládat karty. Rodinné karty leží dodnes na básnickově stole, neušly pozornosti mládí a já jim zato začala vykládat budoucnost, jak mě to teta naučila. Nejsou to žádné čáry, mládí je zvědavé na svou budoucnost, přemýšlí o ní, o svých touhách a záměrech.

V Josefu Horovi mají mladí velký vzor pilného člověka, který vždy pracoval pro svůj český národ, jak se dozvídají v průběhu výkladu ve světničce. Velice mile mě překvapil jejich zájem, jejich intelekt, zručnost a sportovní ambice i jejich postoj ke své vlastní budoucnosti. Josef Hora pro ně napsal krásný verš:

Mladost je samé přijímání,
oči se ani neubrání,
nabízí se Ti celý svět.
Dnes a zítra nových světů deště.

Ing. Dagmar Tomanová 30.srpna 1999

O tom, jak se správně píše názy ulic v naší obci Dobříň

Nedávno jsme pojmenovali dobříňské ulice pro lepší orientaci místních i přespolečných občanů. Po označení ulic pěknými plechovými tabulkami se jménem té, které ulice, vyvstal problém, jak že se vlastně spisovně správně jednotlivé názvy píše.

Na tabulkách na jednotlivých ulicích nás problém nepálil – tam byl název napsán velkými tiskacími písmeny.

Ale jak správně postupovat, pokud máme někde uvést název své ulice podle principů PRAVIDEL ČESKÉHO PRAVOPISU – s ohledem na malá a velká písmena?

Dala jsem si práci a prostudovala Pravidla českého pravopisu, novelizované vydání z roku 1993. Přišla jsem na to, že nové úpravy v psaní velkých a malých písmen jsou vlastně velmi jednoduché a pro nás dobře zapamatovatelné.

Zabýváme-li se psaním velkých písmen u vlastních jmen podle pojmenované skutečnosti, v našem případě, vycházíme-li z odstavce Pravidel českého pravopisu, kde se pojednává o ulici, náměstí, nábřeží, sadu, zahradě, pozemku a jiném podobném prostranství, dozvíme se, že jen vyslovené obecné názvy se píše malým písmenem. Například ulice, náměstí, most, stezka apod. Všechna ostatní pojmenování jsou psána velkými písmeny. Např. „Za Vodárnou“, U Tržnice“ - a je to proto, že vodárna, ač jako stavba je vlastně obecním pojmem, v uváděném případě – v určitém městském či obecním teritoriu se jedná o tu konkrétní, určitou vodárnu, která je v širokém okolí jen jedna jediná, tudíž její obecný význam povyšuje na význam jmenný. Vodárna se konkretizuje, stává se názvem, myslíme tu naši, konkrétní VODÁRNU, píše se tedy jako jméno, název, velkým písmenem.

Ale dost teorie z PRAVIDEL ČESKÉHO PRAVOPISU.

Takto se tedy správně spisovně píše názvy našich ulic :

Pod Javorem,	Nádražní
K Přívozu,	Sluneční
Krajní,	Roudnická
Sokolská,	Zahradní
V Zátíší,	Labská
Račická,	Na Vršku
Horova,	Krátká
Náves,	Pod Kanálem

Hanka Kubizňáková

O mých včelkách

Kdo by mohl přeslechnout, nebo projít bez povšimnutí pod bohatě rozkvetlou lípou, tu překrásnou bzučavou melodii. To jsou přece včelky, sbírají med. Jó, lipový med, to již naše babičky znaly – čaj z bylinek a lipový med a bude zase dobře. Ale dříve než – musí tu být někdo, kdo se o ty malé pilné tvorečky postará. Nejen od nich brát, ale dávat jim potřebnou péči, ale především lásku.

Byla doba, kdy v naší obci bylo těchto milovníků značná řada. Pokud mi moje paměť dovolí, chtěl bych jich vzpomenout a uctít jejich památku. Tak třeba v Hajšlově statku to byl pan Petráček Jaroslav – ředitel cukrovaru a Josef Hajšl, Malický, Kokoška, Javornický, Petrželka Ant., Chládek, Petrásek, Zalabák, Kouřil, Rajchl. Dnes již jen pan Müller, Kvintus, Věna Čulík a dojíždějící syn pana J. Malického.

Posuďte sami, kolik jich z toho výčtu odešlo z našich řad. Těm již včeličky zabzučí na tichých hrobech, jako tichou vzpomínku na jejich pána. Kdo doplní jejich a posléze naše řady?

Kdo by chtěl znát včeličku jenom, že snáší med, ten je ve velkém omylu. Včelička se především stará, aby na stromech bylo více ovoce a na polích více semene. Opylení je prvořadý úkol a med je jen sladkou odměnou o jejich starostlivou péči.

Mají však i své nepřátele a tím největším je, žel, člověk sám. Svým nesprávným a neodpovědným chemickým postřikem pro včelky škodlivým v době kvetoucí vegetace stromů a polí. Pak, a to žel, musí zasažená včelka zemřít. Buďte proto k těm našim miláčkům ohleduplní a mějte je rádi a oni se Vám za to bohatě odmění na Vašich zahrádkách a sladkou pochoutkou při snídani i nemoci.

V letošním roce bylo přisunuto do blízkosti naší obce roudnickými včelaři 68 úlů se včelami k modře kvetoucímu poli za hřbitovem. To se jistě projevilo jednak zvýšeným výnosem semene svazenky, ale

také to byl důvod, proč v naší obci a její blízkosti bylo možno vidět větší počet zavěšených rojů na stromech.

Až jednou v létě poletí nad Vaši hlavou velké množství včeliček, nebojte se jich, to se rojí. Je to jejich přirozený pud a v té době opravdu nic nedělají (jsou hodné).

Miroslav Kvintus st.

Z historie včelařství na Podřipsku

Organizovaný spolek včelařů na Podřipsku vznikl 15. září 1872 v den konání včelařské výstavy v Roudnici n.L. na Knižecím ostrově. Předsedou byl zvolen Vít Schweizer rektor dívčí školy v Roudnici a jednatel František Simandl – učitel v Roudnici. Do tohoto spolku patřilo již v roce 1922 dvaadvacet obcí s 84 členy, mezi kterými byli i včelaři z Dobříně.

V roce 1925 byly zřízeny tři oplozovací stanice z toho dvě v Dobříně a to na Kalešově a v oboře Jezero. Ze známých předsedů spolku vzpomeňme ty, kteří měli nějaké vazby na Dobřín, jako třeba Josef Rajchl, který byl předsedou spolku celkem 10 let a jeho syn Karel Rajchl, který měl svůj včelín v Dobříně v tzv. Rajchlovém lese (dnes štěrkopískovna). Naši otcové vzpomínají na ředitele měšťanské školy Vojtěcha Pilouse, který učil naše chlapce z Dobříně.

V roce 1972 měl spolek 166 členů z 29 obcí a chovali celkem 1 367 včelstev.

Dnes je předsedou spolku opět učitel ze zemědělské školy Ing. Jan Jindra (zvaný Honzavčelka), který přijíždí každým rokem se svými 54 včelstvy do Dobříně, spolu se svým otcem Zdeňkem Jindrou a jeho 14 včelstvy. Tito poctiví a čestní včelaři mají k nám otevřené dveře. Dnes má včelařská organizace celkem 63 členů, z toho 2 členové jsou včelařské kroužky a dohromady má organizace 650 včelstev.

V čem je katastr Dobříně pro včelaře zajímavý. Z mého hlediska jsou to kvetoucí akáty, ze kterých med je čirý jako slunce a v ničem nenahraditelný svojí chutí a barvou.

—mk—

Temný večer 15.11.1999

Tohoto dne jsme zažili asi nejdelší a nejrozsáhlejší výpadek elektrické energie nejen v Dobříně, ale i na celém Roudnicku. Z ústního podání některých odpovědných pracovníků jsme se dozvěděli, že výpadek byl způsoben přerušením linek vysokého napětí na několika místech. Jedna porucha byla ve spojení vysokého napětí v Dobříně za čekámou na autobusy Na Návsí. Toho jsme si asi všimli. Místní obvodová zkušebna opravovala úspěšně všechny tyto poruchy až do pozdních nočních hodin. Cizí zavinění, o kterém se mluvilo, nebylo prokázáno.

Všichni si najednou uvědomili, jak je nepříjemné být bez elektrické energie. V zemích válečných konfliktů jsou bez energií celé dlouhé měsíce.

-mk-

Pane starosto, bude plyn ?

Na tuto otázku odpovídáme obvykle následovně. Nevím zda budou ve světě dostatečná ložiska plynu, ale co vím, to je, že obec Dobříň bude mít koncem roku 2000 položen hlavní přívaděč a 3/4 přípojek na hranici pozemků jednotlivých vlastníků.

V současné době proběhlo územní řízení na jehož základě bude vydáno územní rozhodnutí. Samotný projekt vyhotovuje projekční kancelář firmy „Štěpánek“ Litoměřice. Pak bude požádáno o stavební povolení a proveden výběr firmy, která plynofikaci v Dobříně zrealizuje. Předpokládané započetí výkopových prací v obci je odhadováno na měsíc duben roku 2000.

Z hlediska finančního se předběžně počítá, že celá investiční akce se bude pohybovat mezi 5,5 až 6,5 mil. Kč. Obecní úřad na základě podané žádosti k SFŽP dne 19.10.1999 o dotaci, v případě, že tato bude schválena do výše maximálně 50% celkově plánovaných nákladů uhradí ostatní náklady bez toho, že by se zadlužila.

Dnes tedy na výše položenou otázku mohu odpovědět : „Ano, obec Dobříň zahájí maximálně koncem I. čtvrtletí roku 2001 zkušební provoz topení a vaření zemním plynem.

Ing. Emil Filippi

Z Dobříně čerti odnesli Nováka

Jó, ono se řekne třeba taková čerta, kteří chodí se svatým Mikulášem, že nic nedělají. Není to vždy pravda. Byl jsem toho přítomen a ať se propadnu, jestli lžu.

Vracel jsem se z Roudnice večer 5.12. asi v půl šesté večer domů. Musel být letos na čerty úrodný rok, poněvadž jsem jich po cestě asi tucet potkal. Jen jsem dojel domů, sdělil jsem, co jsem viděl a již jsme slyšeli od Dobříně řinčení řetězů. A že to byli čerti na slovo vzatí, jsme se přesvědčili až přišli se svatým Mikulášem a krásným andělem, na starobylou, bývalou Lobkovickou hájovnu, kde se krčila dvě vnoučátka, Veronika a Pája.

Mikuláš s andělem byli hodní. Děti se vyptali, zda pomáhají doma rodičům a kolik dobrých skutků za poslední týden vykonaly. Za dobré skutky dostaly pak každý dárek. Čertům se to však nezdálo a tak jeden, ten nejčernější, rozevřel pravou čertovskou knihu, ve které si po celý rok znamenal drobné prohřešky dětí. A tak se stalo, že jeden takový nezbedný kluk z Dobříně, skončil v čertovském pytlí, jen nohy mu z něj čouhaly. Říkejme mu třeba Novák.

Malý Pája Točín měl namále. To víte, kluci těch prohřešků mají více, než třeba děvčata. Ještě, že se za něj přimluvila babička s dědou. Nakonec vše šťastně skončilo. Děti ochotně přislíbily, že již budou hodné, zarecitovaly nějakou básničku nebo písničku.

Druhý den se mne malý Pája zeptal : “Dědo, co udělali čerti s Novákem ? ,,

„ No, co by udělali, vzali ho na týden do služby. Asi někde topí pod kotlíky s dušičkami. Ale neboj se, vnoučku, oni ho zase pak pustí. “

A tak Verunka s Pájou, babička s dědečkem a maminka byli rádi, že to tak dobře dopadlo a všichni usínali šťastní a spokojeni.

...o svých vnoučatech, děda (starosta)

Několik dobrých rad černým stavitelům

Za zmínku stojí, připomenout si některá ustanovení stavebního zákona 50/76 Sb., týkající se veškeré stavební činnosti. Proč právě toto chci připomenout? Na stavebním úřadě v Roudnici byl zřízen v říjnu 1999 nový post – výkon státního stavebního dohledu. Lidově se tomu také říká „stavební policie.“ Co to pro nás znamená, jsme pocítili velmi brzo a hlavně ti, co podnikají v oboru stavebnictví. Státní stavební dohled kontroluje dodržování stavebního zákona a při zjištěných nedostatcích uděluje pokuty, které jsou značné. Jsou dány pro fyzické osoby § 105 rok 50/76 Sb. ve výši 10 – 25 tisíc a pro právnické osoby dle § 106 - 0,2 – 0,5 – 1 mil. Kč.

Při nahlášení přestupku již nelze uniknout těmto sankcím.

Opakujme tedy to, o čem mluvíme a píšeme již 10 let :

- nestavte načerno !!!
- pokud dostanete stavební povolení a dojde ke změně stavby, musíte nahlásit změnu stavebnímu úřadu
- schovávejte si doklady o tom, jak jste zlikvidovali stavební odpady
- řádně označte stavbu štítkem „Stavba povolena“
- stavební firmy musí vést řádně stavební deník.

A závěrem : Stavět poctivě je snažší a levnější než na černo !

Jaroslav Gabriel

NEPLATIČI za rok 1999

Mulleer Vlastimil	Předonín 11	– za hrobku
Němec Josef	K Přívozu 47	– za psa
Geblerová Helena	Nádražní 28	– za psa
Brůža Milan	Račická 119	– za psa
Burian Jaroslav	Račická 63	– za psa
Pechr Miloš	Sluneční 145	– za psa
Trojanová Marie	V Zátíši 44	– za psa
Seliger Ladislav	Zahradní 178	– za psa
Čmejlová Helena	Roudnická 86	– za psa
Sedeláček	Soklská 157	– za psa
Pugr	Horova	– za psa
Misař	Račická 9	– za vodovod

Dobříň – obec na Litoměřicku

Společně s firmou UNREAL TECHNOLOGY jsme využili možnost prezence naší obce v regionálním kulturním almanachu „Litoměřicko“. Je to barevná tiskovina s fotografiemi a stručným popisem obce. Naši obec představujeme přiloženým krátkým popisem s fotografiemi – letecký snímek Dobříň, pohledem na vilu č. 118 firmy UNREAL TECHNOLOGY, pohled na rodný dům Josefa Hory, spolu s pamětní deskou. Pro ty kteří si tuto tiskovinu nekoupí, přetiskujeme text v plném znění.

Firmě UNREAL TECHNOLOGY děkujeme za spolufinancování této reklamní tiskoviny.

Dobříň

Leží v dolině mezi dvěma dopravními tepnami – řekou Labe a železnicí Praha – Děčín, asi 3 km od Roudnice n.L. Z polohopisu a staročeského slova –debř-dvůr stojící v debři, dolině, údolí, mohlo býti odvozeno naše jméno. Původní názvy naší obce jsou : „Dobern, Dobren, Dobrznye, Dobřeň, Dobrzin, Dobřin, Dobříň. Minulost nás spojuje s vyšehradským kostelem v Praze již v roce 1294. Od tohoto záznamu je datována první písemná zmínka o Dobříně, která dále říká, že král Václav II., připojil naši ves k roudnickému románskému hradu pražských biskupů a arcibiskupů. Dalším majitelem Dobříně byl Vilém z Rožumberka. Jeho manželka Polyxena, vdova, si vzala za manžela Zdeňka Popela z Lobkowic. Teprve v roce 1849 přešla úřední podřízenost z rodu Lobkowiců na soudní okres Roudnice nad Labem, Okresní hejtmanství Mělník.

V přilehlém háji roste chráněná rostlinka sněženka předjarní, jejichž statisíce bílých kvítků vítá každoročně jaro. Záhy nato rozkvetou pod staletými duby bílofialová kvítka dymnivky duté. Říkáme jí lidově podražec. Na opačné straně obce se nachází na malé vyvýšenině osada Kalesov, kterou obklopují velké rozkvetlé ovocné sady a vlnící se lány obilí. Významným domem v obci je statek č. 4, kde se narodil 8.7.1891 český básník

Josef Hora. Pozornosti neujde vila č. 118, kterou postavil v 30. letech stavitel Beno Kabát pro svoji dceru, pražskou herečku Zitu Kabátovou. Na našem katastru se těží šterkopisek, vyrábí keramické frity, balí potraviny a zpracovává maso. Najdete u nás i farmu masných plemen králíků s vývozem do zahraničí. Po těžbě šterkopísku zde vznikla velká vodní plocha, kterou všichni na Roudnicku využívají ke koupání, rybaření a vodním sportům. Za zmínku stojí i aktivní fotbalový klub TJ Chemička Dobříň, malá posilovna s tělocvičnou.

Obec Dobříň má 190 domů a 479 obyvatel. Má svoji samosprávu, která spolu se svými občany obnovila za pouhých 10 let celou infrastrukturu obce. Usilujeme o to, abychom si zde vytvořili krásný domov ve vzájemné úctě a porozumění.

-mk-

Pohádka o pokrývači

„Halóó, hééj, šéfe scháním starý tašky!“
Volá pan Novák na jakéhosi chlápka na střeše domu.

„...nemůžete mi náký nechat?“

„Moment, slezu dolů.“ A už leze po žebříku dolů menší hubený pokrývač s delšími vlasy a v motérkách.

„...že jste to neřek chlapce dřív, nemuseli jsme to vyvážet.“

„To je škoda.“ říká pan Novák, a nastaví smutkem zkřivený obličej.

„...hele tak si zajedte do Dobříně, už jsme tam vyvezli tři fůry.“ Povídá pokrývač a rukou ukazuje směr kudy vede cesta.

„No jo to ale nenajdu, to by jste mi musel ukázat“

„Ted' hned nemůžu, ale přijďte ve dvě hodiny s autem, odvezte mě tam a já vám to místo ukážu.“

Pan Novák děle již nečekal, skočil do auta a zabouchl dveře jak jen rychle mohl sahá po mobilu a za jízdy volá do Benzíny.

„Jardo prosím tě přijď sem ve dvě hodiny přímo na stavbu musíš se mnou jet jako svědek, jde o ty tašky. Zbytek ti řeknu na místě“.

Ve dvě hodiny, přesně dle dohody přifrčel fialový favorit do kterého skáčou dva chlapi proto, aby se zakrátko vrátili i s pokrývačem. Opravdu, za pár minut se vrací zpět a na zadním sedadle sedí třetí muž, nic netušící pokrývač, který ukazuje doprava směrem k pískovně, ale světe div se auto zatáčí doleva do vsi a krátce za přejezdem zastavuje. Zde vstupuje do hry čtvrtý chlápek.

„Dobrý den, proč jste vyvezl ten odpad na náš katastr. Vaše auto AVIE SPZ ... „ a pokračují další fakta a svědectví, která se sypou na jeho hlavu... Během hovoru je slyšet významné pipání jeho mobilní telefonu, který již vytáčí tel. číslo roudnické policejní služebny. Pokrývač zbledl, v zápětí zrudl, střídavě ztrácel hlas a nakonec ze sebe vykoktal.

„...já věděl že je to bouda, já to věděl, já na to naletěl. Hele my to odklidíme do 14ti dnů.“

„Nepřipadá v úvahu. Do té doby se halda odpadů zdvojnásobí běžte se podívat do Krabčic. Takhle tam začínali... Tak do zítřka večera.“

„Ano, ano“ Kýve hlavou pokrývač.

„Tak a to by bylo... a Vám pane Novák se omlouváme, že jsme Vás neprávem považovali za viníka a děkujeme za všechny občany naší obce za pomoc při ochraně našeho životního prostředí.“

Do večera druhého dne byl všechen odpad do poslední tašky odklizen.

Z knihy: „Podřipské pohádky“

Pohádka o povozníkovi

Byla jednou jedna babka a té bylo v chaloupce tuze smutno. Řekla si. Dám inzerát:

„Pronajmu levně kus své chaloupky a bude nám oběma dobře.“

Tak se také stalo. Druhá babka zanedlouho přijela i s celým svým majetkem. Jenže ouha. V chaloupce bylo po minulém obyvateli tolik zbytečných věcí, že nebylo možné, aby druhá babka své věci v chaloupce uložila.

Co teď. Zavolali povozníka.

Povozník přijel z nedalekého Bechlína. Měl pěkný valník, který táhl statný Šiml. Počasí přálo a tak snadno naložili tři plné valníky samými poklady. Staré televize, hadry, sešity, sklenice kusy nábytku a samé jiné vzácnosti. Povozník zapráskal bičem Šimlovi nad hlavou a vyjeli.

„Ale kudy vede cesta?“

Říká si povozník.

„Jistě přes Jalovčiny. Hyje !! Jedna fůra do lesa, jedna pod les, jedna na pole

... ááá jeto! To nám to počasí přeje.“

Zanedlouho šel kolem hospodář.

„Vida copak nám to přivezl povozník!“

„Poslyš povozníku, co já tady s tím..., jak budu orat pole?“ Povozník cosi zabručel o pr... a zanedlouho se ztratil i s Šimlem za zatáčkou, uháněje k Bechlínu. Hospodář byl celý zoufalý. Rozhodl se jít za starostou, aby mu přednesl mu svůj zármutek.

Starosta právě bafal z fajfky na zápraží hájovny a povídá.

„Nazdar hospodáři co tě ke mně přivádí.“

„Ale starostobyla jednou jedna babka a ta si zavolala druhou babku a pak zavolali povozníka a já teď nemůžu hospodařit.“

Starosta kroutí hlavou, mne si vousy, hladí břicho, ale na nic nemohou přijít. Zavoláme policajta.

Za chvíli přišel hloupý policajt z Roudnice. Měl lupu a dívá se na Šimlovy hovna a říká.

„...musí se provést rozbor DNA těchto extramentů. To ovšem bude stát statisíce!“ Starosta opět zesmutněl kroutí hlavou, kde sehnat statisíce a pomalu odchází, když tu náhle potká moudrého policajta.

„Nazdar starosto, copak jsi tak smutný!“

„Ale ani se neptej. Byla jedna babka a ta si zavolala druhou babku a pak zavolali povozníka a já nyní nevím kde sehnat statisíce na rozbor DNA.“

„Neklesej na mysli a nech to na mě, uvidíš, že zas budeš moci hospodařit!“

Otočil se a zaběhl do nedalekého Bechlína, vynadal a pohrozil povozníkovi a ten musel všechno, ale všecičko uklidit.

Od té doby babky, povozník, hospodář starosta i moudrý policajt žijí ve svornosti a pokud neumřeli žijí tam dodnes.

Z knihy: „Podřipské pohádky“

Hospodaření obce Dobříň

Hlavní položky:	Rozpočtové příjmy k 31.12.1999	Výsledek k 30.9.1999
Daň z příjmů fyzických osob	850.000,-	334.003,-
Daň z příjmů právnických osob	400.000,-	386.635,-
Správní poplatky	35.000,-	16.480,-
Poplatek ze psů	4.000,-	3.300,-
Poplatek za užívání veř. prostranství	10.000,-	8.052,-
Daň z nemovitosti	1.209.000,-	409.398,-
Splátky půjček	120.000,-	80.500,-
Příjem z prodeje akcií		1.350.000,-
Přijaté dotace	35.050,-	61.500,-
Příjem z pronájmu pozemků	8.000,-	7.837,-
Příjem z prodeje nemovitosti – voda		915.000,-
Příjem z bytového hospodářství	40.000,-	36.899,-
Příjem z komunálního odpadu	70.000,-	38.450,-
Příjem z úroků	200.000,-	117.157,-
Příjem z ostatní činnosti		60.818,-
Rozpočtové výdaje k 31.12.1999		
Stavba - kanalizace	1.600.000,-	485.509,-
Na dojíždějící žáky	116.000,-	115.676,-
Knihy do knihovny	7.000,-	5.621,-
Záležitosti kultury		80.085,-

Rekreace	17.000,-	15.540,-
Bytové hospodářství	30.000,-	121.640,-
Veřejné osvětlení	60.000,-	5.721,-
Pohřebnictví	13.000,-	7.600,-
Komunální odpad	108.000,-	82.352,-
Vzhled obce a veřejná zeleň	112.000,-	75.429,-
Dávky soc. pomoci	29.000,-	7.400,-
Požární ochrana	12.000,-	
Činnost místní správy	465.050,-	380.586,-
Ostatní činnosti		30.419,-

Celkem příjmy	3.037.050,-	3.910.607,-
Celkem výdaje	3.037.050,-	1.598.338,-

V současné době probíhá příprava na inventuru hmotného majetku.

Nově nakoupeno :

Počítačová sestava + tiskárna	43.724,-
Zahradní lavice	60.900,-
Vyžinač trávy	17.383,-
Přímotop pro OÚ	2.000,-

Zatím největší akce v letošním roce i co do výdajů byla stavba kanalizace „Pod Javorem“ v Kč 485 510,-.

Nyní se již můžeme těšit, že největší problém Dobříně – prašné ulice, kouřící komíny - skončí se zavedením plynu. Hlavně, aby nám to moc nezdražili, abychom na to měli.

Nakonec, abych Vás nečastovala jen samými čísly, několik aforismů od Josefa Čapka.

- *Verše, dobré verše, jsou pravda. Romány neobsahují tolik věrohodnosti.*
- *Není možno, aby se všechno ustavičně točilo kolem politiky, nabývání a uchování majetku.*
- *Více zla pochází z lidské lhostejnosti než z přímé zloby.*
- *Slabost západní Evropy : Nemůže si dovolit mít svědomí.*
- *Může-li nás co plnit úctou, pak je to tedy člověková ušlechtilost.*

Za finanční komisi : Blažena Nováková

Obdrželi jsme starý ústřížek z novin se vzpomínkou na starostu pana Václava Rožce:

Vzorný hospodář a neúnavný samosprávný pracovník

dobřínský starosta Rožec zemřel

Is - V neděli 9. května byla vesnička Dobřín u Roudnice n. L. překvapena smutnou zprávou. Zákerně choroba náhle ve věku 49 let dlouholetý starosta obce Václav Rožec. Byl vzorným hospodářem a schopným samosprávným činovníkem, který řídil osudy své obce rukou pevnou k značnému rozkvětu. V úterý 11. května konal se pohřeb zesnulého na dobřínský hřbitov. Četná účast občanská, zástupců úřadů z Roudnice n. Lab., starostů okolních obcí a 11. hasičského okrsku svědčila o smělé oblibě zemřelého. Nad rakví se rozloučil se zesnulým starostou úřadující jeho náměstek Kubizňák, za NS. radní Martínek, za okresní hasičskou jednotu Pílec, zástupce okresního hejtmána vrchní komisař dr. Studnička, který v pletním proslovu zhodnotil samosprávné schopnosti V. Rožce, který byl jedním z nejchopnějších starostů na Podřipsku. Smuteční projevy ukončil za místní spolek „Václav“ předs. Mrázek. Dobřínští občané jistě zachovali ve svých srdcích památku na svého dožního starostu Václava Rožce.

Drobné zprávy

• Pohledy Dobříně vydány

Pokud máte zájem o tři různé pohledy naší obce, můžete si je zakoupit v obou prodejnách potravin v naší obci.

Na pohledech jsou zachyceny: letecký snímek naší obce, záběry na zajímavé domy v naší obce a rodný dům českého básníka Josefa Hory.

• Dříve a dnes

Připravujeme zajímavou publikaci o Dobříně, která bude mít obrazovou přílohu. Rádi bychom otiskli záběry na zajímavá místa – dříve a dnes. Pokud máte ve svých albumech zajímavé pohledy na domy ulice, které se výrazně změnily, můžete nám je poskytnout (zapůjčit) pro tyto účely.

• Kadeřnictví

Po roce činnosti ukončila Petra Koubková svoji praxi „Kadeřnictví a pedikura“ v budově obecního úřadu.

• Sekačka

Pro lepší údržbu travnatých ploch zakoupil obecní úřad strunovou sekačku.

• Nové lavice

Při místní zábavě jste jistě ocenili nové lavice.

• Plyn

V listopadu proběhlo úspěšně uzemnění řízení na stavbu plynovodu včetně přivaděče. Do konce března bychom měli mít stavební povolení a v dubnu zahájit stavbu plynovodu.

• Věcná břemena

V prvním čtvrtletí 2000 se budou uzavírat věcná břemena s majiteli pozemku, přes které vede nová kanalizace „Pod Javorem“.

• Vánoční ozdoby

K vytvoření příjemné vánoční atmosféry jsme zakoupili několik světelných ozdob, které jsme umístili na návsi.

• Změny na obecním úřadě

30.6.1999 odešla na vlastní žádost z místa hospodárky slečna Eva Mikešová, kterou nahradila paní Jaroslava Čopková. Paní Čopková bydlí v Roudnici, je matkou již dvou dospělých dcer a stará se o svoji nemocnou matku.

• Pozdrav paní Humlové

Novým domovem Paní Humlová je již od listopadu Domov důchodců v Libochovicích. Pozdrav z rodného domova posílají všichni občané zejména nejbližší sousedé a přátelé.

• Vzpomeňme i na ostatní

...na paní Zelenkovou Annu v domě odpočinku v Krabčicích, paní Šutovou která je sice z Kozlovic, ale je rodačka z Dobříně a má u nás stále své přátele, paní Čulíková Marie z račické ulice a paní Růžena Maternová z ulice Na Vršku. Na Vás všechny vzpomínáme a posíláme pozdrav z rodné vsi do Krabčic.

• Vrata v původním stylu

Obnovil pan Václav Kouřil v račické ulici. Vážíme si toho, že na místo stávajících velkých dřevěných vrat neosadil třeba plechová nebo umělohmotná, ale opět dřevěná s původními tvary a původním zdobením. Děkujeme. Kež by toto pochopili i ostatní stavebníci v naší obci.

• Znak obce Dobřín

Znak obce Dobřín nemá ještě konečnou podobu, ale určitě na něm najdete tyto motivy: „Labe, sněženka a něco z naší minulosti spojené s Rožumberky a Lobkovici.“

-mk-

Pouťová zábava

Dne 10. července se konala v Zátiší již tradiční Dobřínská pouťová zábava. K radosti dětí byly od středy v Zátiší houpačky a kolotoče. Pořadatelům naopak dělalo starosti špatné počasí, které bylo již od začátku týdne, ale v sobotu se naštěstí umoudřilo. K tanci a poslechu hrála velmi pěkně skupina Largo.

Zábavu sponzoroval obecní úřad a na jejím pořádání se podílela zejména firma Jonák, která vyrobila pro obecní úřad stoly a lavice a velkou měrou se podílela na organizaci a zajištění zábavy. Za úspěšnou organizaci stáli jako obvykle Jaroslav Gabriel, Pavel a František Machulkovi, a řada dalších kteří byli ochotni přiložit ruku k dílu.

O tom, že se zábava povedla, svědčila hojná návštěvnost a to nejen z naší obce, ale i okolí. Děkujeme tedy všem, kteří obětovali svůj volný čas a zasloužili se o její uskutečnění. Šárka Mrázková

Kulturní akce

- 1) Příštího roku bych ráda uskutečnila s dětmi obdobný výlet, jako jsme pořádali v tomto roce.
- 2) V případě zájmu občanů zajistit zájezd do divadla.
- 3) Uspořádat setkání důchodců. Za pomoci dětí provést obecní sběr papíru, abychom

alespoň trochu přispěli k ochraně našich lesů.

Šárka Mrázková

... "tak ahoj, my už musíme jít".

Vánoce jsou hnedle tady a my v tom krásném adventním čase uklízíme a zdobíme svá obydlí, smečujeme každý kout, jen abychom ty svátky klidu přivítali ve skutečné pohodě. Ano, to je krásné, všichni si všimnou, jak nám svítí okna čistotou, záclony září bělobou a nějaká vánoční ozdůbka se v okně třpytí tak, že upoutá pohledy kolem jdoucích.

Ale jsou věci, které nejsou tak okaté, nestaví se na obdiv, ale zato jsou velice citlivé a někdy moc bolestivé. Vzpomenout si na své nejbližší. Myslet na děti je většinou radost – rostou, žení se, mají své rodiny, jdou svým vlastním životem. Ve shonu práce, povinností a také zábavy nemají čas se ani ohlédnout, natož zastavit.

Všichni, ať starší nebo mladí, jsme dětmi. Všichni máme někoho blízkého, kdo nám dal život, kdo se na nás usmíval, pohladil nás, když nám bylo smutno, ochránil, když jsme se báli a nikdy nás nevymaže ze své mysli – máma s tátou. Čím jsou starší, tím jsou skromnější a uzavřenější. Nevnučují se, ve své pokoře čekají dlouho a pak se musí spokojit s krátkou návštěvou a dárkem a „tak ahoj, my už musíme jít“.

Myslím, že pokud se člověk sám neocitne v roli „čekatele“, těžko to pochopí – to přinese život. Ale jsme přece lidé a předností lidí je umět se vcítit do pocitů druhého a zvláště blízkého člověka. Stačí se jen podívat do těch smutných očí, když je opouštíte. Ty hovoří za všechno !

Hezké vánoce, ne dárky, ale hodně citu a lásky Vám přeje

Lída Nováková

Životní jubilea

U příležitosti významných životních jubileí navštěvujeme naše občany. U nově narozených dětí, je to vítání občánků a u starších obyvatel, jsou to zejména významná výročí, jako je 70, 75, 80, 85, 90 let. Vždy se setkáváme s vřelým přjetím a srdečnou atmosférou. Jako pozomost, při uvedených životních jubileích, věnuje obecní úřad drobný dárek.

V 2. polovině roku 1999 oslavili tito naši občané kulatá životní jubilea :

70 let

Kvintus Miroslav 15. 7.1999

Nádražní 50

Kikal Vladislav 29. 8.1999

Sokolská 162

Košťál Jaroslav 6.10.1999

Zátiší 126

75 let

Fialová Vlasta 3. 8.1999

Račická 128

Ševčíková Augustýna 20. 8.1999

V Zátiší 41

Kvintusová Anna 8. 9.1999

Nádražní 50

Čulíková Anna 6.10.1999

Roudnická 2

85 let

Psoťová Anna 9. 7.1999

V Zátiší 13

90 let

Černá Božena 27. 7.1999

Pod Kanálem 74

Sociální výpomoc

Náš obecní úřad dostává dotace na pomoc sociálně slabším občanům. Sociální komise zvažuje a hodnotí všechny naléhavé případy a podává návrh na přidělení podpory, kterou schvaluje obecní zastupitelstvo.

V minulých letech jsme finanční příspěvky rozdělili mezi naše občany v důchodovém věku. Letošní rok se chceme zaměřit na sociálně potřebné rodiny, zejména s malými dětmi, ale i na jednotlivce.

Šárka Mrázková

Statistika obce k 1.12.1999

Počet obyvatel	476
Počet domů	190
Počet žen	194

Počet dětí předškolních	25
Počet dětí do 18.let	86
Počet nezaměstnaných	25